

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

ผู้เฉลียวฉลาดเสาะแสวงหาอรรถธรรม

นี่ยังไม่ได้หนาวถึงขนาดที่ว่ามือกำไม่ได้ นี่หมายถึงอายุยังหนุ่มน้อยอยู่ อันนี้ยังดียังไม่ได้หนาวเท่าไรนัก นั่นมันเอาจริง ๆ จนมือกำไม่ได้ตั้งแต่หนุ่มน้อยอยู่ก็ดี ในปีนี้เท่าที่ผ่านหน้าหนาวมาก็เพิ่งมีวันนี้วันเดียวลงถึง ๑๑ อย่างมากลงแค่ ๑๔ ยืนตัว ๑๘-๑๙ มาตลอด ๑๖-๑๗ มา ๑๔ นี่ยืนอยู่นานจนกระทั่งจะไปกรุงเทพฯ คือเข็มมันบอก ถ้าหากหนาวกว่านั้นมันก็ลงกว่านั้น เข็มก็ตายตัวอยู่นั้น แต่นี้กลับมายัง ๑๔ อยู่ เราลงไปกรุงเทพฯ เราดูเข็มกลับมาก็ ๑๔ อยู่ตามเดิม ก็มาลงเมื่อเช้านี้ ๑๑ เห็นไหมล่ะธาตุชั้นธัมมบังคับ ถึงหนาวก็ตามมันขัดแข้งขัดขา ต้องเปลี่ยนอิริยาบถจะอยู่ธรรมดาไม่ได้ เมื่อเช้านี้ก็ไปลงเดินจงกรมตั้งแต่ตี ๔ ตี ๕ หนาวก็ลงไปเดินเมื่อเช้านี้ พอสว่างก็ออกจากทางจงกรมไปดูทางนั้น กลับมาก็พอดีพระไปบิณฑบาตกลับมา

เราอยู่กรุงเทพฯ ทางกรุงเทพฯ ก็กำลังจัดอะไร ๆ ส่งทางภาคใต้ที่เสียหาย สำหรับทางวัดเราพวกผ้าขาวอะไรเอาไปหมดเลย และไทยทานอย่างอื่นขึ้นเต็มรถ ๆ ให้เขาไปส่ง ผู้เสียหายเสียทั้งคนเสียทั้งใจผู้ยังมีชีวิตอยู่ เสียมากนะเสียใจ เพราะฉะนั้นใจจึงเป็นของสำคัญซึ่งควรจะรักษา อย่าให้ใจเสีย คือว่าเสียใจ คือความทุกข์เป็นไฟเผาขึ้นมา บำรุงใจก็เป็นความสุข แต่บำรุงด้วยกิเลส บำรุงใจตัวเองด้วยความโมโหโทโสแล้วไปฆ่าเขานี้ นี่เอาไฟเผาใจ ถึงจะได้สมใจตามความมุ่งหมายก็ตาม แต่กรรมนี้ฝังลึกมากมองไม่เห็น นั่นละจะมาเผาตัวเอง

วันนี้ทั่วประเทศทั่วโลกเขาก็ทราบกันแล้วว่าเป็นวันปีใหม่ ใครที่เคยทำอะไรไม่ดีอะไร ควรจะแก้ไขก็ต้องแก้ไข มีสิ่งบังคับเราบ้างไม่บังคับไม่ได้ ต้องบังคับ แล้วส่งเสริมให้ดีขึ้น โลกเขาถือกันอย่างน้อยว่าปีใหม่ปีเก่าอะไร

อ้าวที่ว่านาฬิกาสิมที่ห้องน้ำ ยังไม่มาเอาหรือเจ้าของ เป็นของใครนาฬิกากับกุญแจที่สิมอยู่ที่ห้องน้ำยังไม่มาเอานะนี่ ดอกเบียร์ขึ้น ๕๐% แล้วนะ อันนี้จะต้องเก็บไว้พระจะต้องรับผิดชอบ พวกเงินพวกทองก็ตามท่านห้ามไม่ให้แต่ต้องไม่ให้จับนี้ แต่เวลามาตกแล้ว นี่พระวินัยพระพุทธเจ้า ต้องเก็บ ไม่เก็บปรับโทษ แน่ะเห็นไหม ถ้าธรรมดาไปจับนี้ปรับโทษ จับเงินจับทองอะไรท่านปรับโทษ เป็นอาบัติ แต่เวลาใครมาทำตก สิ่งของที่มีราคาราคาอะไรมาตกภายในวัด ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของพระ พระองค์ใดไปเจอ นั้น

เอาแล้วนะ องค์ไม่เจอก็ยังไม่ปรับ ถ้าองค์ใดไปเจอทอดธุระเสียไม่ไปเก็บเอาไว้ เทียว โฆษณาหาเจ้าของ ปรับโทษ แน่ะ อย่างนั้นนะ

แล้วโฆษณาหาเจ้าของ ท่านบอกละเอียดลออนะพระวินัยของตก ส่วนเงินไม่บอกจำนวน บอกธรรมดา ส่วนของบอกลักษณะอะไรๆ อย่างนาฬิกาบอกธรรมดา แต่เงินไม่บอกจำนวน เจ้าของมาแล้วให้หาหลักฐานพยานมายืนยัน เป็นที่แน่ใจแล้วก็มอบให้ไป พันโทษ พระต้องรับผิดชอบ หากว่าโฆษณายังไม่เห็นเจ้าของมาเลย เกินเวล่ำเวลาแล้ว พระสงฆ์ก็ปรึกษากันแหละ หรือไม่ปรึกษาก็ตาม ท่านให้ทั้งสองอย่าง เป็นบุคคลหรือสงฆ์ก็ได้ ปรึกษาหรือไม่ปรึกษาก็ได้ แต่ส่วนมากท่านปรึกษาถ้าเป็นสิ่งที่สำคัญที่มีราคามาก

ท่านจะทำอะไรจะสร้างอะไรไว้เพื่อให้เป็นเครื่องยืนยันแก่เขาที่มาลิมไว้นี้ ให้เป็นประโยชน์แก่เขา และก็เป็นประโยชน์แก่ทั่วไป จะสร้างอะไรก็ทำ หากเวลาเขามาทวง มันสุดวิสัยแล้ว เกินคาดเกินหมายแล้วก็ให้บอกเขาว่า เงินนั้นได้สร้างอันนั้นๆ ไว้ หรือทำอันนั้นๆ ไว้ ชี้แจงเหตุผลให้เขาทราบ นี่พระวินัยละเอียดขนาดนั้นแหละฟังซิ ไม่มีใครที่จะละเอียดลออยิ่งกว่าพระพุทธเจ้าเรื่องพระวินัย พระวินัยสำคัญมากทีเดียว ละเอียดลอมาก

นี่หยุดมาตั้งแต่เมื่อวานนี้แล้ว วันนี้ก็วันที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ หยุดไปถึงวันที่ ๓ หยุดไปหลายวัน วันว่างเช่นนี้ถ้าผู้หาความดีก็เสาะแสวงหาความดีอย่างนี้ละ ผู้ที่หาความชั่ว หาความเพลิดเพลิดเป็นไปด้วยความชั่วมันก็หากันไป ยุ่งไปหมดละวันนี้ พวกหาชั่วด้วยความเพลิดเพลิดรื่นเริง ความชอบใจนั้นละ กิเลสมันอยู่กับตรงนั้นละนะความชอบใจ ทั่วๆ ไปนี้ มักจะลงทางต่ำเสมอ ถ้าความชอบใจทางด้านธรรมะนี้หมุ่นไปทางธรรม ไปวัดไปวาจำศีล ภาวนา ทำความดี ทำความสงบใจทางด้านธรรมะ สำหรับฆราวาสญาติโยม

แต่สำหรับพระนั้นเข้มงวดกวดขันตลอดเลย ไม่มีปีใหม่ปีเก่า รมัตระวังรักษาตัวตลอดเวลา ยิ่งเป็นนักภาวนาด้วยแล้วยิ่งเข้มงวดกวดขันอยู่ตลอดเวลา สติสำคัญมากนะ ถ้าสติอยู่กับตัวอย่างน้อยก็รื้ออุปถัมภ์ตัวไม่เสียหาย ออกจากนี้มันก็คิด คิดไปก็เถลไถลไปละ สติธรรมต้องดีเอาไว้ๆ บังคับเอาไว้ไม่ให้คิด ให้ทำหน้าที่ทางด้านธรรมะเพื่อเป็นผลประโยชน์แก่ตน นี่เรียกว่าทำความดี สตินี้เป็นสำคัญมาก ยิ่งการภาวนาด้วยแล้วสตินี้ติดแนบเลยเชียว เผลอนิดก็ขาดความเพียรแล้ว พอเผลอพักก็ขาดความเพียร สติเป็นความเพียร คือสติตั้งฐานเป็นความเพียรที่นั่น

วันปีใหม่ปีเก่าของโลกทั่วๆ ไป ผู้ที่เฉลียวฉลาดก็เสาะแสวงหาบรรพชาธรรม สงบใจเวลานั้น เพราะใจนี้ยุ่งตลอด วันว่างๆ เช่นนี้กายก็เบาลง การทำหน้าที่การงาน การพูด การจา การคิดนี่คิดตลอดเวลา แต่ให้คิดมาทางด้านธรรมะ แล้วก็ริยาความเคลื่อนไหวให้

ไปทางด้านธรรม เป็นความดีแก่ตน เช่นหยุดสองสามวัน สี่วันนี้ ผู้ภาวนาก็สร้างความดีแก่ตน ผู้ที่เพลิดเพลินก็เพลิดเพลินเป็นบ้าไปเลย มีอยู่สองอย่าง

ส่วนมากโลกก็เป็นโลกไปเรื่อย ๆ เช่นอย่างเมื่อวานนี้ออกมา โห้ย รถเราช้านะเมื่อวานนี้ ออกมาจากนูน ๑๐ โมงเช้า ๔ นาที่ออกจากวัดนูน มาถึงนี่เกือบ ๖ โมงเย็น ดูเหมือน ๕ โมง ๔๓ นาที่มาถึงที่นี่ เกือบ ๖ โมงเย็น รถมันติดกันเป็นพืดมาเลย รถเรามีรถนำอยู่ก็ค่อยแหวกไป ๆ เร็วกว่าเขาอยู่ เขาติดกันเป็นแถวเราบินไปได้ ๆ ถึงเขื่อนนั้นก็ยังเวลาดังนานนะ ๘ ชั่วโมงมั้งย่านนี้ รถนี้ตั้งแต่นู่นละมา ตั้งแต่ออกจากสวนแสงธรรม พอมารวมทางใหญ่บางปะอินแถวนั้น ตั้งแต่นั้นติดมาเรื่อย ช้ามาเรื่อย ๆ จนกระทั่งมาถึงโคราชแล้วค่อยจางไป พอถึงโคราชแยกทางนู้นแยกทางนี้ จางไป ๆ จนกระทั่งมาถึงขอนแก่น รถเรียกว่าเป็นธรรมดาที่น่าจะได้อยู่ รถเบาบางมาก รถเราก็ได้วิ่งจากขอนแก่นมานี้แหละ ได้วิ่งเต็มเม็ดเต็มหน่วย นอกนั้นช้ามาตลอดเลย

ปีใหม่อีกก็กลับไปบ้านไปเรือนละซิจะว่าไง ดูในรถนี้ทั้งเต็มคนทั้งเต็มสิ่งของ สิ่งของในรถก็เต็มควรนั่งทับก็นั่งทับ เรามองดูในรถ คือคนก็เต็มของก็เต็ม โอ้โฮ พิลึกพิลั่น ดูคันไหนเต็มหมด ๆ วันที่ ๓ เป็นวันที่ถนนจะแน่นนะ ขาเข้าแน่นหมด ขาออกไม่ค่อยมี เมื่อวานนี้มองดูขาเข้ากรุงเทพฯนี้มีนิดหน่อย ทางนี้เป็นแผ่นเลย ไปเป็นแผ่น ทางนี้ผ่านมาเป็นคัน ๆ เท่านั้นแหละ วันที่ ๓ วันที่จะเข้ากรุงเทพฯ เป็นแผ่นเลย วันที่จะออกมาข้างนอกนี้ก็ เป็นคัน ๆ เท่านั้น คนหยุดนาน วันนั้นวันจะเข้าไปทำงาน

ที่ไปกรุงเทพฯ ๒๐ วัน ไปวันที่ ๑๑ กลับวันที่ ๓๑ ยี่สิบวันพอดี ไปได้ทองคำตั้ง ๒๐ กว่ากิโล ไปคราวนี้ทองคำได้มากอยู่ ทองคำได้รับจากกรุงเทพฯตั้งแต่วันที่ ๑๑ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวา ได้ทองคำ ๒๒ กิโล ๕๙ บาท ๒๗ สตางค์ ได้เยอะอยู่นะ เรียกว่าวันละกิโลกว่า รวมทองคำที่ได้หลังจากมอบแล้ว เป็นทองคำประเภทชิมซาบนะ ได้ทองคำน้ำหนัก ๕๖ กิโล ๖๐ บาท ๙๖ สตางค์ นี่ทองคำประเภทน้ำไหลชิมได้ถึง ๕๖ กิโลแล้วต่อไปก็น่าจะถึง ๑๐๐ กิโล เราถึงจะหลอมที่หนึ่ง ถ้าควรจะมีเมื่อไรเราก็มอบ ค่อยเป็นค่อยไป

เรายังมุ่งต่อทองคำนี้อยู่มาก เพราะว่าทองคำในคลังหลวงเราบกพร่องมากอยู่ เราไปเห็นด้วยตาตัวเอง จึงทำให้วิตกวิจารณ์ตลอดมา แม้ทองคำจะได้มากตามจำนวนที่เรา กำหนดไว้แล้วก็ตาม แต่ในคลังหลวงทองคำมีน้อยมาก จึงต้องได้พยายามหาหลายวิธี วิธีนี้เป็นวิธีทองคำชิมซาบ นี้ก็ได้ตั้ง ๕๖ กิโลแล้ว ถ้าไม่พูดอันนี้ ๕๖ กิโลจะไม่ปรากฏเลย พอ

เราพูดทางนี้แล้วทองคำก็ค่อยเป็นมา เวลานี้ได้ถึง ๕๖ กิโล นี่ประเภทชิมซาบ ต่อไปก็ยังคงได้ต่อไปอีกเรื่อย ๆ แล้วหนุนเข้า ๆ เพื่อให้ทองคำในคลังหลวงของเราหนาแน่นขึ้นมา

ถ้าปล่อยเฉย ๆ ก็ปล่อยไม่เกิดประโยชน์ ต้องได้ทำเสียเวลาที่จะควรจะได้ ถ้าออกจากนี้แล้วจะไม่ได้นะ เลยจากนี้แล้วจะไม่ได้ เราคิดดูซิเมืองไทยเรามีมานานเท่าไร ไม่เห็นมีใครเอาทองคำมาให้เป็นกอบเป็นกำดังที่เราช่วยชาติคราวนี้ ซึ่งได้ทองคำตั้ง ๑๑ ตัน กับ ๓๗ กิโลครึ่ง ของน้อยเมื่อไร แต่ก่อนไม่เคยมี พอคนทั้งชาติช่วยกันแล้วก็ได้ทองคำตั้ง ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่ง นี่ประเภททองคำชิมซาบ นี้ก็จะชิมซาบเรื่อย ๆ ไป หนุนกันเข้าไป หากเลยเวลานี้แล้วจะไม่ได้นะ เราคิดไว้หมด ถ้าเลยเวลานี้จะไม่ได้ นี่เป็นเวลาเหมาะสมอยู่ซึ่งควรจะได้ ก็ค่อยได้ไปเรื่อย ๆ

ส่วนดอลลาร์เวลานี้เรารู้สึกลักษณะเป็นเหมือนว่าทอดอาลัยไปแล้ว ดอลลาร์แต่ก่อนเข้าคลังหลวงก็ได้ ๑๐ ล้านกว่าสำหรับดอลลาร์นะ ที่นี้เงินสดของเราที่ช่วยชาตินี้ชิมมันลดลงฮวบเลย ตั้งแต่เราหยุดเทศน์แล้วก็ลดลงแบบเดียวกันเลย ที่นี้การที่มาขอของผู้ที่มีความจำเป็น ๆ มาขอเราไม่ปรากฏว่าลดลงนะ มาเรื่อย ที่นี้เงินสดเราก็ไม่พอ เมื่อไม่พอก็ต้องเดือดร้อนถึงดอลลาร์ เอาดอลลาร์มาช่วย ดอลลาร์ที่ได้เหล่านี้จึงไม่แน่นะ แทบจะว่าทอดอาลัยตายอยากแล้วละที่จะเข้าสู่คลังหลวง มันหมุนมาช่วยเงินสดเรานี้ออกช่วยชาติ

เวลานี้ก็ตั้ง ๖ หลัง ๗ หลัง ของง่ายเหรอ มีแต่จะออกจากเงินเหล่านี้ไปช่วยนะ ๖ หลังเวลานี้ มีหน้าซ้ำในสวนแสงธรรมก็ยังมีอีกตั้งสองหลังสามหลัง ตกลงแล้วจะสร้างกุฎอีกสักสามหลัง หลังหนึ่งก็จะรื้อสร้างใหม่นั้นแหละ เกือบจะว่าสร้างใหม่ แล้วอีกหลังหรือสองหลังเล็ก ๆ อีกก็มีแต่เงินเหล่านี้ทั้งนั้นออก

วิทยุนี้เราก็ทำเพื่อประโยชน์แก่โลก ที่ได้อุตสาหกรรมตั้งขึ้นที่สวนแสงธรรม ก็เพื่อเป็นประโยชน์แก่พี่น้องชาวไทยทั้งหลาย ซึ่งมีหลายจังหวัดจากวิทยุชุมชนที่สวนแสงธรรม รัศมีมันไปหลายจังหวัดเหมือนกัน นี่ละที่เราได้อุตสาหกรรมเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ได้ยินได้ฟังวิทยุ เวลานี้ก็กว้างขวางออกมาก ที่นี้พอวิทยุทางนี้เสีย คือมันไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย บางที่ออกเต็มที่แล้วอยู่ ๆ หดเข้ามา บางที่หายไปเลยก็มี ทางโน้นโทรมา จังหวัดนั้น จังหวัดนี้ รอบด้านโทรมา บางรายก็บอกว่าหยุดหงิด ฟังได้ฟังไม่ได้หยุดหงิด เราก็เลยให้ตอบไปว่า อย่าไปหยุดหงิดเลย ทางนี้ก็หยุดหงิดพอแล้วจนไม่มีที่ใส่ อย่าเอามาเพิ่มกันอีก เราก็ว่างั้น ก็เราผู้จัดให้เพื่อกระจายออกไปนี่มันของเล่นเมื่อไร หมุนตัว ๆ ทางโน้นเขาคอยฟัง เขาหยุดหงิด

นี่ละการช่วยโลกคราวนี้ได้ทำดังที่คาดเอาไว้ เป็นประโยชน์แก่โลกมากมายธรรมที่เราแสดง คือในการช่วยชาติคราวนี้เรากำหนดไว้สองอย่าง หนึ่ง วัตถุประสงค์นี้ทราบกันทั่วประเทศไทยเรา ว่าช่วยชาติช่วยด้วยอะไรๆ ใครก็ทราบ เป็นวัตถุประสงค์ พวกทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เราก็อธิบายให้ทราบเพียงเท่านั้นเข้าใจกันหมดเลย แต่เรื่องธรรมะนี้จะไม่มีใครเข้าใจง่าย ๆ แต่เราเข้าใจหมดอีก

เราจึงว่าการช่วยชาติคราวนี้ จะได้ธรรมเข้าสู่จิตใจของพี่น้องชาวพุทธเราบ้าง พอประมาณ เวลานี้เป็นเวลาที่เหมาะสมแล้ว เราไปเทศน์ที่ไหนเป็นธรรมๆ ไปเรื่อย จากเทศน์แล้วยังกระจายออกทางวิทยุ และทางอินเทอร์เน็ตทั่วโลกเลยเดี๋ยวนี้ ธรรมะเวลานี้ ออกกว้างขวางมากทีเดียว พร้อมไปกับการช่วยชาติในเบื้องต้น วัตถุประสงค์ย่อยระงับไป ก็ยังเหลือเล็กๆ น้อยๆ เดี่ยวนี้ ส่วนด้านธรรมะนี้กระจายออกเรื่อยๆ เพื่อจะให้พี่น้องทั้งหลาย ได้ซึมซาบในอรรถในธรรมทั้งหลายบ้าง ไม่อย่างนั้นจะทิ้งไปเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร ประโยชน์จะไม่มี

เมื่อได้ธรรมเข้าไปแล้วก็จะได้มีความอบอุ่นต่อไป ถ้าธรรมเข้าสู่ใจจะมีความสงบเย็น มีหลักมีฐาน ในโลกอันนี้เราอย่าเข้าใจว่าเป็นหลักเป็นฐานได้นะ อยู่ด้วยความเสี่ยงกันทั้งนั้น ทั้งโลกเลย เพราะเดินไปตามวัตถุนั้นวัตถุนั้น แล้วสิ่งเหล่านี้มีแต่ตกหายๆ ไม่ได้ตกค้าง ส่วนธรรมะนี้ตกพื้ค้างๆ นี่ละเป็นที่ยึดที่เกาะของจิตใจที่จะไปสู่ข้างหน้า หรือปัจจุบันก็ชุ่มเย็น คนมีศีลมีทานการกุศลภายในจิตใจมีความชุ่มเย็น มีหลักใจ มีหลักยึด ถ้าไม่มีแล้วไม่มีอะไรจะข้างนอก

พอลมหายใจขาดปั๊บเท่านั้นหมดเลย คนอื่นเขามาอาศัย อาศัยขาดปั๊บก็แบบเดียวกัน ไม่มีเงื่อนต่อเหมือนบุญเหมือนกุศล บุญกุศลนี้ขาดปั๊บอันนี้ติดอยู่กับจิตนี้แล้วไปเลย ในชาตินี้ก็ชุ่มเย็น สมบัติเงินทองมีมากก็ชุ่มเย็น ธรรมะมีอยู่ภายในใจมากชุ่มเย็น รับกันตลอดๆ เสมอกันไปเลย ผู้มีสมบัติทั้งภายนอกภายในเสมอ ผู้มีแต่ภายนอกไม่มีภายในนี่รอลมหายใจเท่านั้น ถ้าผู้มีธรรมภายในด้วยแล้วก็ทั้งสอง อันนี้ขาดอันนั้นติด แล้วมีบุญกุศลมาก ๆ เท่าไรก็ยิ่งอันนี้แน่นมันคง ๆ

ใจจึงเป็นของสำคัญ ใจไม่ได้รับอะไรได้หมดละสิ่งภายนอก ได้แต่ธรรม ติดกับชั่วสองอย่างนี้คอยที่จะติดกับใจ กิเลสติดง่าย กิเลสกับความชั่วมันติดไปด้วยกัน ถ้ามีการอบรมจิตใจของเราก็มีอรรถมีธรรม ไปที่ไหนเย็น ๆ เพราะฉะนั้นจึงให้อบรมทางด้านจิตใจ เพื่อเป็นที่เกาะที่ยึดที่ตายใจได้คือธรรม ภายนอกทั่วโลกก็ทราบกันอยู่แล้ว เพราะต่างคน

ต่างชวนขายกันทั่วโลกดินแดนนั้นแหละ แม้จะไม่ใช่ของแน่นอนก็ตาม แต่ความแน่นอน หรือความแน่ใจของเขา เขาฟังตลอด ส่วนธรรมภายในใจไม่มีใครคิดเสีย

เพราะฉะนั้นเราให้พากันคิด พระพุทธเจ้าพาคิด พระพุทธเจ้าพาพ้นจากทุกข์ จุด ลากพวกเราทั้งหลายด้วยโอวาทคำสั่งสอน เราก็คควรยึดควรเกาะ ไม่ได้มาก ได้น้อยก็ติดใจ ไปเลย ให้พากันจำเอา โห จิตใจเป็นของเล่นเมื่อไร พอธรรมเข้าสัมผัสใจแล้วมันจะเริ่ม ปล่อยข้างนอก นั่นเห็นไหมรสชาติหรือคุณค่าต่างกันอย่างไรบ้าง ที่เราไม่เคยมีธรรมเป็น เครื่องเกาะมันก็ไขว่คว้าอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่าใครทั่วโลกหมุนตัวอยู่ข้างนอก เพราะใจไม่มีที่ ยึด อาศัยเหล่านั้นเป็นที่ยึดก็ต้องเกาะกันไปเรื่อย เกาะอันนี้หลุดแล้วเกาะนั้น เกาะนั้นหลุด เกาะอันนี้ไปเรื่อย ๆ ใจไม่มีหลักยึด

พอมีธรรมเป็นหลักยึดที่นี้เกาะบีบติดบีบก็ค่อยปล่อยนั้นเข้ามา เกาะได้มากเท่าไร ยิ่งปล่อยเข้ามามาก ๆ จิตกับธรรมเกาะกัน เกาะธรรมแล้วจะค่อยปล่อยมา เพราะมันคว้า มันคว้าด้วยความจำเป็นหรือไม่รู้เรื่องรู้ราว คว้าไปอย่างนั้นแหละ คว้านั่นคว้านี้ คว้านั้น หลุดมือไป คว้านี้ เอ้า คว้านี้หลุดมือไปคว้านั้นไปอีก อย่างนี้เหมือนกันทั่วโลก เพราะไม่ ทราบว่าอะไรเป็นหลักยึด อะไรเป็นสาระไม่เป็นสาระ มันก็คว้าไปตามประสีประสา

พอได้ธรรมซึ่งเป็นสาระติดใจเท่านั้นมันจะปล่อยเข้ามา ๆ เกาะได้มากเท่าไร ยิ่ง ปล่อยข้างนอกมาก ๆ เพราะอันนี้มันต่างกันมากนะเรื่องธรรม พอเข้าสู่ใจเท่านั้นมันจะติด บีบเลย ที่นี้เกาะได้มากเท่าไร ๆ ก็ยิ่งหมุนเข้ามาหาใจ ๆ สุดท้ายปล่อยหมดเลย สู้ใจไม่ได้ พอถึงขั้นที่ว่าปล่อยหมดเลย หมดแล้วนั้น เรื่องทุกข์ทั้งหมดหมด ไม่มีอะไรเหลือเลย มีแต่ ความพอเป็นบรมสุขภายในจิตใจ เกาะธรรมเป็นอย่างนี้นะ ให้พากันจำเอา

วันไหนก็เทศน์ทุกวัน ๆ วันนี้อธิบายให้เทศน์มากนั้กเถอะปีใหม่ปีเก่าให้พากันไปหา เอา อย่าให้ไปเทศน์จับใส่ ๆ เลย เจ้าของหาเอาเองก็เอาเถอะ เท่านั้นแหละ ปีใหม่ก็เทศน์ แล้ว ปีเก่าเทศน์แล้ว หาความดีใส่ตัวเอง จำเอานะ

หลวงปู่ลีวัดผาแดงถวายทองคำ ๑ บาท ๔๙ สตางค์ เงินสด ๔๗,๒๐๐ บาท เช็ค ๑๖๖,๑๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๒๑๓,๓๐๐ บาท

นี่ตอนบ้ายดูว่าโมงครึ่งจะจะไปกุมภวา เผศพ ฆ่ากันตายนี้ก็ดี ไปเผศพ บ้าย สามโมงเผศ เรากะว่าบ้ายโมงครึ่งออกจากนี้พอดี ไปถึงโน้นไม่นาน ส่วนเขานิมนต์ให้ไปฉัน ในงานเขานี้เราไม่ให้พระ ให้เขาหาเอง หาได้ทางไหนก็แล้วแต่ เราไม่ให้ วัดป่าบ้านตาด เราก็บอกตรง ๆ ก็เราเคยพูดแล้ววัดป่าบ้านตาดไม่รับนิมนต์แต่ไหนแต่ไรมา เพราะจะสร้าง ความกั้งวรวงุ่นวายใส่พระให้หนักขึ้น การบำเพ็ญธรรมจะเบาบาง ๆ ไม่ดี เราเป็น

ผู้รับผิดชอบพระทั้งหลายที่เรารับไว้แล้ว เราจึงต้องได้พิจารณารักษาพระ ให้ท่านได้
บำเพ็ญสะดวก จึงไม่ได้รับนิมนต์ที่ไหนเลย ไม่รับเลยตลอดมา เมื่อวานนี้เขาจะเอาไปฉันทน์
กุมภวา บอกไม่ให้ เราว่าอย่างนั้น ไม่ให้ก็ไม่ให้จริงๆ เป็นอย่างนั้น เสร็จแล้วนะ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz